TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Lỡ cả đời không rực rỡ thì sao?

ISSN: 2734-9195 08:00 17/04/2026

Ánh sáng nào cũng có ý nghĩa của nó. Nếu pháo hoa làm bầu trời rực rỡ trong chốc lát, thì ngọn đèn nhỏ lại giúp người ta đi qua những đêm dài.

Tác giả: **Trần Văn Hiếu**

Tôi nghĩ rằng trong đời sống riêng của mỗi con người, ai rồi cũng có ít nhất một lần **rực rỡ**. Chỉ là đôi khi ta không nhận ra, hoặc ta không gọi đó là "*rực rỡ*" mà thôi. Có người rực rỡ trong một khoảnh khắc thành công khiến nhiều người biết đến; có người lại rực rỡ trong những điều rất đỗi bình thường: một gia đình ấm êm, một công việc đủ nuôi sống bản thân, một buổi chiều bình yên ngồi nhìn nắng rơi trước hiên nhà.

Vì thế, rực rỡ không nhất thiết phải là ánh sáng chói lòa khiến cả thế giới phải ngoái nhìn. Đôi khi nó chỉ là một đốm lửa nhỏ, âm thầm cháy trong lòng mỗi người, đủ để sưởi ấm một quãng đời. Nhưng con người lại thường có thói quen so sánh. Ta nhìn vào thành công, danh tiếng, tiền bạc của người khác rồi tự hỏi: *"Cuộc đời mình sao lặng lẽ quá?"*. Chính lúc ấy, sự rực rỡ của riêng ta trở nên mờ nhạt, không phải vì nó không tồn tại, mà vì ta đang dùng thước đo của người khác để đo đời mình.

Mỗi người có một hướng đi riêng, một con đường riêng. Có người rực rỡ, có người lại lặng lẽ như một ngọn đèn dầu, cháy bền bỉ qua năm tháng. **Ánh sáng** nào cũng có ý nghĩa của nó. Nếu pháo hoa làm bầu trời rực rỡ trong chốc lát, thì ngọn đèn nhỏ lại giúp người ta đi qua những đêm dài.

Ảnh sưu tầm

Bởi vậy, có khi điều quan trọng không phải là *"có rực rỡ hay không"*, mà là ta có cảm thấy bình yên với cuộc đời mình hay không. Một người sống tử tế, biết yêu thương, biết làm tròn trách nhiệm với gia đình và với chính mình liệu có thật là họ đã sống một cuộc đời *"không rực rỡ"*? Hay chỉ là họ đã chọn một cách tỏa sáng khác, lặng lẽ hơn, bền bỉ hơn?

Cuộc đời vốn không phải cuộc thi hya sân khấu biểu diễn. Nó giống một khu vườn với muôn loài hoa. Có loài nở rực rỡ giữa ban ngày, có loài chỉ tỏa hương khi đêm xuống. Có loài thu hút ánh nhìn ngay từ xa, có loài phải đến gần mới nhận ra vẻ đẹp của nó. Nhưng tất cả đều có chỗ đứng của mình trong khu vườn ấy.

Vì vậy, nếu một ngày bạn chợt nghĩ rằng đời mình chưa từng rực rỡ, có lẽ chỉ là bạn chưa nhìn lại thật kỹ mà thôi. Hoặc có thể sự rực rỡ ấy không nằm ở những điều lớn lao, mà đang ẩn trong những điều giản dị bạn đã đi qua: một lần dũng cảm vượt qua khó khăn, một người từng được bạn giúp đỡ, hay đơn giản là những năm tháng bạn đã sống chân thành và tử tế.

Giá trị của một đời người không nằm ở việc ta nổi bật đến đâu trong mắt thế gian, mà ở cách ta nuôi dưỡng tâm mình mỗi ngày. Một người biết sống chính niệm, biết giữ lòng thiện lành, biết bớt tham cầu, bớt hơn thua và mở lòng yêu thương muôn người, ấy đã là một đời sống có ý nghĩa.

Ánh sáng đẹp nhất không phải ánh sáng của hào quang danh vọng, mà là ánh sáng của trí tuệ và từ bi. Có những người không ai biết tên, không đứng giữa

sân khấu cuộc đời, nhưng từng ngày vẫn âm thầm gieo nhân lành, giữ nếp sống tử tế, nhẫn nhịn trước khổ đau và không ngừng chuyển hóa chính mình. Sự "*rực rỡ*" ấy có khi rất lặng lẽ, nhưng lại bền sâu như ngọn đèn được thắp lên từ nội tâm an tĩnh.

Tác giả: **Trần Văn Hiếu**